

Οι μηχανισμοί του κ. Ξενόπουλου. Σι όυδε διαβέλοις οι καλλιτέχνες, πάντεμένοι και αύγουστοι των γραμμάτων και οι καλλιτέχνες, παντεμένοι και αύγουστοι, οισόδοξοι και άπαισιδοξοι.

Το έρωτικα άπο του φλέγοντος αύσου ζητήματος ήταν ηώς έξης :
— Τι ίδια έχεις για το γάμο; «Αποτελεῖ εύτεχία για τὸν ἀνθρωπόν. Εἰνε ποὺ εὐτυχίασμένος οἱ ἀνύπαντροι...»

Σε λαπτό αύτού ερωτηματικά πάντης πρώτος οι έχης δι ποιητής κ. Μάλτας Μαλάκης :

— Δεν μπορώ να τό καθορίσω αύτό, γιατί χρημάτισα και παντεμένος και αύγουστος!...
«Ο ποιητή κ. Στέφα Δάφνης, διγόμος σημειώσατε, έλυσε τὸ έζημα μὲ τὸν ποὺ ἄλλο, ἀλλά και πού ξέντυντο τρόπο. Μᾶς δάνειτε :

— Η δημιουρή μας γλώσσα, μὲ μιά της λέξη, κάνει τὴν καλύτερη κατακή γιά το γάμο. Τὸν αύγουστον τονέ λέσε... λένεσο. «Ως τόσο θάρσουν και λουλουδένεις αλλασσοδές...»

Ο ποιητή κ. Κ. Βέρανης, διγόμος αυτός, ἐλεύθερος κατὰ τὴν θηλώθη και τὸν κ. Δάφνην, ἀπαντᾷ :

— Είνε ἀνθρωποί κανονιένεις τοῦ γάμου, ἀδιάφορο ἀν δέν τῇ βρίσκονται, τούλαχιστο διαρροή. «Ἐνας δημος, πού δέν πανερεύεται, πεθανόν νάνιν ἁγιστής, πιθανό νάνιν μισάνθρωπος. «Ουμος είνε ἀνθρωπος λευτηρος. Ζει δένως θέλει, και πεθανειν δάπεδε θέλει. Οι εθύμην, πού έχει ένας ἀνθρωπος γιά τὸν έπινο τοῦ είναι τόσο μαγαλας, δικε νά μη μπορει νά δεχεη κι' ἄλλες. Η' ακέψη, πως δέν αφίνουν πισω τους δυστυχιστένους ἀνθρώπους, είνε η μεγαλεστερη μάνακωνφιστη γιά τονς ἀπαντοποδέξουν..»

Ο θεατρικός συγγραφέας κ. Νίκ. Λαζαρηκός, βάζει τὰ προφάντα στὴ θέση τους κατὰ περιένυο τρόπο :
— «Ο γαρος, λέσε, ἀποτελεῖ εὐτυχίας, καὶ τον...»

— αὖτανδρους, φίλους τῶν παντερυμένους... Επομένως οἱ ἀντανδρους είνει οι ποι επιτυχιασμού και πού την·ροι!..

Ο γνωστός λογογράφος κ. Παύλος Νιρβάνας δέν δύνει νά ξανιστῇ σχετικώς.
— Ποδάκαιται επαγγελματικοῦ μυστικοῦ, λέγει, τὸ δύτον δέν μοῦ ἀντερέπεται νά ποδιώσω...»

Ο ποιητής κ. Σπ. Παναγιωτόπουλος, νέος και ἔλευθερος, παντευλής ήγουν δ' ἄδικος, κανονίζει τὸ έζημα σύμφωνο μ' ὅλα τὰ γονόστα. «Ἄς λάβη υ' όψην της τὴν ἀνταπότην τοῦ ή μέλλουσα σύγιγδος εου. Λέγει λακόπον δ. κ. Παναγιωτόπουλος :

— Η ἔπιτηκη κοινωνία είνε ύπερ τοῦ γάμου, η κομμουνιστική κατά.
— Ο ποιητής στὸ δίκαιο βρίσκεται στὴ μέση Αὔτο τῶν κατατάλειται μαλά τὸ δίκαιο·ινοι ἀνθρωποι ποι παντερύσουνται μέν, φροντίζουν δύως ν' ἀπολαμβάνουν και μερικά ἄπο τ' ἀγαθά τῶν διελθέντων.

Ο λογογράφος κ. Γ. Ξενόπουλος ἀπαντᾷ μὲ τὴν κάτωθι ἀπογοματική φράση :

— Εύτυχες οι παντερεύεταις· μακάριουι οι ἀνύπαντροι!...
Ο διακεκριμένος καλλιτέχνης κ. Μῆτρος Μυράτ

ἀπαντᾷ :

— Παντρεύτηκα δυὸ φορές, μὲ τὴν ίδια δι τὸ ένας διάβλος διώχνει τὸν ἄλλο. Δὴ έξει τὸν τὸ πέντη. «Ἀν ήγουν αύγουστος θε μπορούσα να πῶ τη γνώμη μου.

Ο λόγος κ. Ηλέ. Βουτερίδης γονφει :

— Είναι παντερέμενος κ' δισι θαρρώ τὸ γάμο μου ἀληθινή εὐτυχία.

Ο δημητραγόρδοφος κ. Δημοσθ. Βουτυρᾶς ἔχει δυὸ γνωμας για τὸ γάμο κι' αύτοι είναι ιωσ τὸ καλλιέργο. «Ίδου τὶ ἀποντά :

— Καλή και κακή. Κατά τὸν ἀνθρωπο, τοὺς ἀνθρώπους. Στὴ δίχη είναι ποι επιτυχιασμοί οι ἀνύπαντροι, μά πο δηκτα, στὸ γεραστα...

Ο συμποθέτατος καλλιτέχνης κ. Τηλ. Λεπενιώτης είναι δι ειδιμωνέστερος τῶν ηγιανῶν ή μάλλον τῶν ἄγγιμων. Να τὶ μᾶς γράφει :

— Οταν βρή κανείς ἔνα σύντροφο σὰν τὸν δικό μου, νοιτοῦτο πρέπει να παντερύσει και μεροφό δι τὸ πρέπει να είναι κανείς εὐτυχής· ώς παντερέμενος δηλαδή· διος αλμας κ' ἔγω...

— Ο ἐπίσης συμπαθέστατος καλλιτέχνης κ. Αγγ.

ΕΝΑ ΛΑΥΤΟ ΖΗΤΗΜΑ

ΤΑ ΥΠΕΡ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

Τι λέγουν οι λόγιοι και οι καλλιτέχνεις μας. «Ο κ. Μαλακήσης δυσκολεύεται ν' απαντήσῃ. Ο κ. Δαρψνης κατι ή δημούδης. Πές έλλοθι τὸ ξητηρικ. Ή ἀπαίτεσθος α τού κ. Βερναλη. Ή εύτυχα τὸν ἀνύπαντρων κατά τὸν κ. Λεπακρην. Τὸ ἀπαγγελματικὸ μυστικὸ τοῦ κ. Νιρβάνα. Το ξενεπούλου. Ει κατα τὸν κ. Μυράτ. «Ο κ. Βευτερίδης πανευδαμον! Τὸ ξενεπούλου. Ή τρεις απαντηστοι τού κ. Δεληκατερινην.

Χρυσομάλης, μποστηρίζει τὴν κατηγορία στὴν όποια έπάνταται

— Για δια τὸ έθνη και τὰς φιλάς, γράφει, δι γάμος προπολεμικῶς εύτυχισμένος. Μεταπολεμικῶς δι ζυγός εύτυχης δεν είναι, κατα τὴν γνώμην μου, ώς και δια τὸ έπαγγελμάτων και τὸν ενθροισμός. Άρα, ποι εύτυχισμένος θεωρώ τοὺς αύγουστοντερους, ἀφ διον μάλιστα δημοσιεύση μέχρις δημος η φορολογία τὸν ἀγάμου...

— Ο γάγητες καπλατένης π. Περ. Γεβριπιλίδης διμολογει μια πικρή αληθινά. Μάς φράσει :

— «Ολος διαλος κόδρος μπορει νά είναι εύτυχισμένος με το γύρο του, έκτος από τὸν ηθοποιο και μάλιστα διταν παρει γνωνικού...»

— Ο γνωστός, συμπαθέστατος θεατρικός συγγραφέας κ. I. Δεληκατερινην, γράπει τὰ ηπέρ και τα κατά τού γάμου κατά τους ἀνθρωπους:

1) Είνε, γράφει, πολὺ καλὸς δι γάμος... τὸν διλλωγά καὶ παδιά πον τρών κουφέτα!

2) Ναι, λένε ει παντερέμενοι, διοι φοιούνται νά πον τὴν αληθινούς Φορούνται δηλαδή τις γνωνικες των.

3) Β-βάσις τοι, ποι δρίζουσιν... οι θεατρικούσι...

Τὸ τελευταιο ναι τὸ λέει, ασφαλῶς, δι ίδιος δ. π. Δε ληκατερινην.

Ο Ρέπορτερ

ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΙΑΙΟΤΡΟΠΙΕΣ

Η ΠΙΟ ΠΑΡΑΔΟΞΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

Τὸν Ίουνιο τοῦ 1922 στὸ Σαντιόγο τῆς Κούβας πένθεν ένας διλος μανιάθης συλλέκτης αντικειμένων, δι πολεκτικού μηδρούσης Νεργίμχο-ν-Νερμιγκά, δι οποιος τρών εύθων και μανιάθηκε στὸν κασο. «Η συλλογή αύτης απετελεῖ το ἀπό 232 βαλσαρωμένα πτώματα και 800 σκελετούς πολιτευτῶν και ἀλλον χωρῶν τῆς Μερικής!»

Στὴν διαθήκη του δι πορείας αντὸς συλλέκτη διπλαθει νά πονληθῇ του και η εισπράξεις νά διατεθούν σ διαφορούς τιλανθωπικούς σκοπούς. Ματι δι τε πτώματα και δι τὸ δικό του πτώμα, αφού προηγουμένως «βαλσαμάθη καὶ στολιεσθῇ με μεραλοποτεστας».

Τὸ περίεργο είναι δι τὴν πονληθή του δι μηδρούσα συλλογίας αντὸς συλλογή του και η εισπράξεις νά διατεθούν σ διαφορούς τιλανθωπικούς σκοπούς. Ματι δι τε πτώματα και δι τὸ δικό του πτώμα, αφού προηγουμένως «βαλσαμάθη καὶ στολιεσθῇ με μεραλοποτεστας».

Τὸ περίεργο είναι δι τὴν πονληθή του δι μηδρούσα συλλογίας αντὸς διαφορούς σι διοποιηθείσαν μὲ φανατικό. «Είτει λόγου χάρων πονληθήνεις για 15 000 δολλάρια τὸ πτώμα τού στρατηγού της Βούνας Παρανές Κάμπος. Επίσις για 15 000 δολλάρια πονληθήκε τὸ κανίνο τοῦ Πορτογάλλου Θαλασσοπορού Καμπρόδ, δι ποτούς ανεκάλυψε τὸ 1500 τις ἀκτές τῆς Βρετανίας για 45 000 δολλάρια δι πονληθήκε τὸ κανίνο τοῦ Πορτογάλλου Θαλασσοπορού Χροντόν, δι ποτούς ανεκάλυψε τὸ 1500 τις ἀκτές τῆς Βρετανίας για 45 000 δολλάρια δι πονληθήκε τὸν διεργανητοῦ Σχόντεν, δι ποτούς ματι δι τὸν δε Μερικής ανεκάλυψε τὸ 1616 τού θεατρικού Χροντόν και 14 000 δολλάρια δι πονληθήκε τὸν Γάλλου διεργανητοῦ Ποταμό ...»

Ντε Πάτ, διστις έξηρεύνησε τὸ 1767 τὸ Έργονδο Ποταμό ...

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

«Ενας καλόγερος, διφού γέμισε τὸν τορβά τον ἀπὸ τὸ έλλην και τὰς προσφοράς τού καλού ποιαντον τῶν Χριστιανῶν, ζητούσας μέρος νά κρυψῃ τὸ θησαυρό του. Δηγη λοιπον σι μιά γνωνι τοῦ μοναστηρού, γκρέμισε ἵνα μέρος τού τούχου τού αφού δικτύο έκει μέσα τὸ θησαυρό, έγινε πάλι τὸν τούχο και διγραψε ἀπό πάνω αύτη τὴν ἐπιγραφή : «Ιδε δ τόπος δινειν έθηκαν τὸν Κύριον!»

«Ενας διλος σεβάσμιος πατήρ σκανδαλισθείς ἀπό τὴν ἐπιγραφή, παροφύλαξε μάν νάτα και διταν εκουμηνογονοι πειά διοι και δι ιδιοκτητης τοῦ θησαυρού ἀκόμη, δινεις τὸν τούχον, πῆρε τὸ θησαυρό και κατόπιν ξανάκλεισε τὴν τούχον πα και διγραψε μπανόν : «Ούκ έστιν ώδε δ Κέριος, διλλ γρετας /...»